

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 64ον

18 Σεπτεμβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3303)

ΚΕΡΔΗ, ΖΗΜΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Καθώς «ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας», ὁ Τίμιος Σταυρός, εἶναι ἀκόμη ὑψωμένος στὸ κέντρο τῶν ναῶν μας, καθὼς ἡ Ἐκκλησία μας ἀκόμη πανηγυρίζει τὸν Παγκόσμια Ὑψωσή του, καθὼς δὲν χορταίνουμε νά ἐνατενίζουμε τὸ ὅργανο πού ἀπό μέσο θανάτου καὶ ἔξουθένωσης ἔγινε σύμβολο δύναμις καὶ δόξας, ἔρχεται ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή νά μᾶς ὑπενθυμίσει ἓνα πλόγο τοῦ Κυρίου, ὅχι ἀπλῶς ἐκφραστικό, ἀλλὰ τόσο κατηγορηματικό, ὥστε νά ἀγγίζει τὰ ὄρια τῆς πρόκλησης. Καί τοῦτο διότι ὁ Χριστός προσπαθεῖ νά μᾶς ἀφυπνίσει ἀπό τὸν πλήθαργο καὶ τὴν χαύνωσην τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου, ἀκριβῶς διότι ἔχει νά πεῖ ἀλήθειες, οἱ ὄποιες μάλιστα δὲν εἶναι γενικές καὶ ἀόριστες, ἀλλὰ εἶναι ἀλήθειες ζωῆς, μέ αἰώνια προοπτική.

Ἐκεῖνο πού θέλει ὁ Χριστός εἶναι μέ τά πλόγια του σήμερα νά προκαλέσει ἔναν ισχυρό συγκλονισμό στὸν καθένα μας, ὥστε παίρνοντας ἀποφάσεις ζωῆς, ν' ἀξιολογήσουμε καὶ νά ιεραρχήσουμε προτεραιότητες καὶ στόχους. Γ' αὐτό καὶ δηλώνει καὶ ρωτᾷ: «Ὄποιος θέλει νά σώσει τὴν ζωήν του κατά τοὺς ὄρους τοῦ κόσμου καὶ τῆς ιστορικῆς συγκυρίας στὴν ὄποια ζεῖ, αὐτός θά хάσει τὴν πραγματική, τὴν ὄντως ζωήν. Ὄποιος ὅμως, ἀπορρίπτοντας τὶς κοσμικές θεωρίσεις τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, хάσει καὶ θυσιάσει τὴν ζωήν του, κατά τὰ μέτρα τῶν ἀνθρωπίνων πιστευμάτων, ἐμμένοντας στὴν ὄμοιογία τοῦ ὄντοματος τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ὑπακοή του στὸν εὐαγγελικό νόμο, αὐτός τελικά σώζει τὴν ψυχή του καὶ κερδίζει τὴν βεβαιότητα τῆς οὐράνιας βασιλείας. Διότι τί θά ὠφελήσει τὸν ἀνθρωπό νά κερδίσει ὅπον αὐτόν τὸν πρόσκαιρο κόσμο, ίκανοποιώντας τὴν κάθε ἐπιθυμία, ἐπιδίωξη ἡ φιλοδοξία του, καὶ στὸ τέλος хάσει τὴν ἀθάνατη ψυχή του; Κι ὅταν ἔνας ἀνθρωπός хάσει αὐτό πού τὸν διασφαλίζει στὴ θεία αἰώνιότητα, τότε τί ἀντάλλαγμα μπορεῖ νά δώσει γιά νά ἔξαγοράσει τὴν ψυχή του ἀπό τὴν αἰώνια ἀπώλεια;».

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Η σωτηρία τῆς ψυχῆς

Ἐπεν δέ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀρά-
τω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἀν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δὲ ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου,
οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιώθῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυν-
θῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἄνθρωπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός αὐτοῦ, μετά τῶν Ἀγγέ-
λων τῶν ἀγίων. Καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὡδεῖς ἐστηκότων, οἵτινες
οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Τά μάταια καί τά πρόσκαιρα

Όταν οἱ πρῶτοι Εύρωπαῖοι ἄποικοι ἔφθασαν στὸν ἀμερικανικὴν ἥπειρο,
ἀντιλήφθηκαν τὸν ἐντυπωσιασμό πού προκαθιοῦσαν στούς ινδιάνους ιθαγε-
νεῖς τά ποιούχρωμα κομμάτια γυαλιοῦ καὶ κάποιες xάντρες πού κουβαλοῦσαν
μαζὶ τους, παράγωγα τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων τῆς ἐποχῆς. Ἀμέσως ἐσπευ-
σαν νά ἀνταπλάξουν, αύτά τά ἀσήμαντα καὶ χωρίς ούσιαστική ἀξία ἀντικείμενα,
μέ εἰκάσεις γῆς καὶ ποιούτιμα μέταλλα. Τό ἀποτέλεσμα, γιά κάποια κρυσταλλά-
κια καὶ xάντρες, κάποιοι ἔχασαν ποιλλά καὶ κάποιοι ὠφελήθηκαν δυσανάλογα,
μέ ἀποτέλεσμα τὴν κυριαρχία στὸν ἀμερικανικὴν ἥπειρο. Τό ἴδιο συνέβη καὶ στὶς
ἀποικίες τῶν Μεγάλων Δυνάμεων στὸν Ἀφρικήν, ὅπου μέ φθινά ἀλλά ἐντυ-
πωσιακά ἀνταπλάγματα κάποιοι ἀπέκτησαν τὸν πλοῦτο τῆς ἀφρικανικῆς ἥπει-
ρου, τὸν ὄποιο καὶ νέμονται, ἐπικαθιούμενοι αύτά τά «κατοχυρωμένα» δικαιώ-
ματά τους μέχρι σήμερα, ἐγκαταθείποντας τούς πιστούς τῆς Ἀφρικῆς στὴ φτώ-
χεια, τὴν ἀμάθεια καὶ τὴν ἐκμετάλλευσην.

Τό ἴδιο «κόλπο» χρησιμοποιεῖ ὁ σύγχρονος κόσμος ἀπέναντι στὸν κάθε
ἄνθρωπο, καὶ ίδιαίτερα τούς νέους, ὅταν εἶναι νά πάρουν ἀποφάσεις ζωῆς καὶ
νά xαράξουν τὴν πορεία πού θά ἀκολουθήσουν. Τούς θαμπώνει μέ τά ψεύτικα
καὶ ἐντυπωσιακά, γιά νά τούς στρατεύσει στὸν ὑπηρεσία τοῦ συστήματος, ἀπο-
μυζώντας τὴν κάθε ἱκμάδα καὶ δημιουργική ἰκανότητα, ἀποστερώντας τους
χρόνια ζωῆς, γιά τά ὄποια συνήθωσ οἱ ἄνθρωποι μετανιώνουν γιά τὸν τρόπο μέ
τὸν ὄποιο τά δαπάνησαν, ἢ καλύτερα τά ἔχασαν.

Τί μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς τό κορυφαῖο πού μπορεῖ νά διεκδικήσει ὁ ἄνθρω-
πος στὸν παρούσα ζωή καὶ ὑπό τίς κρατοῦσες κοινωνικές συνθῆκες, θεωρήσεις
καὶ πιστεύματα; Ἐξουσία; Κανείς ἀπό ὅσους φαίνονται ὅτι ἔξουσιάζουν τούς
πιστούς στὸν πραγματικότητα δέν ἔχει τὴν δυνατότητα νά κάνει ὅ,τι θέλει. Εἶναι
ὑποχρεωμένος νά ὑποτάσσεται σέ πιέσεις ίσχυρῶν, νά συμμορφώνεται σέ κε-

Πεύσματα ἄλλων, νά συμβιβάζεται γιά νά κρατήσει τίν κάθε ἔξουσία, τήν όποια σέ κάθε περίπτωση δέν μπορεῖ νά νέμεται παρά μόνο γιά κάποιο χρονικό διάστημα, μέχρι νά ἐμφανιστεῖ ὁ «ἐπόμενος» γιά νά τοῦ τήν ἀφαιρέσει, πάντα μέ δρους καί κανόνες ἐρμηνευόμενους καί ἐφαρμοζόμενους κατά τή συγκυρία τῆς στιγμῆς... Πλοῦτος; Δέν ύπάρχει πιό ἄπιαστο ὅνειρο. Λιώνουν οι καπμένοι οι ἄνθρωποι στό κυνήγι καί τή διεκδίκησή του, γιά νά κερδίσουν στήν καθύτερη τῶν περιπτώσεων ἕνα βιοπορισμό, γευόμενοι πολλές πίκρες καί ἀπογοτεύσεις, ιδίως ὅταν κατορθώνουν, ἔστω γιά λίγο ν' ἀποκτήσουν πολλά, γιά νά τά δοῦν στή συνέχεια νά ἔχανεμίζονται. Ὁμορφία; Δέν ύπάρχει πιό ἀναξιόπιστος «φίλος». Κάτι ὁ χρόνος πού τή μαραίνει, κάτι ḥ μόδα πού ἀλλάζει τά πρότυπα κατά περιόδους, κάτι ὁ κόπος πού χρειάζεται νά καταβάλλει κανείς καί τά χρήματα πού πρέπει νά ξοδέψει, γιά νά διατηρήσει ḥ νά μεταβάλλει αὐτό πού διαθέτει, εὔκολα καταβλήγουμε στό ὅτι ἀπαιτούνται δυσανάλογες θυσίες γιά ἀπελπιστικά πρόσκαιρα ἀποτελέσματα. Γνώση; Ὁμολογώντας τά σημαντικά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης μας, ὀφείλουμε συνάμα νά παρατηρήσουμε ἀφενός μέν ὅτι ἔδωσε τή δυνατότητα γιά ποικίλες, μεγάλες καί πρωτοφανεῖς καταστροφές σέ βάρος τοῦ ἀνθρώπου, σέ σημεῖο πού πλέον νά διεκδικεῖται σοβαρά ḥ ἡθική ὄριοθέτησή της μέσω τῶν κανόνων τῆς βιοθικῆς, ἀφετέρου ḥ μονοδιάστατη προσκόλληση σέ αὐτήν ὅδηγεῖ σ' ἔναν κυκεώνα ἀνικανοποίητου, καθώς πάντα τά ἐρωτήματα εἶναι περισσότερα καί περιπλοκότερα ἀπό πρίν.

Συγός δικαιοσύνης

Πραγματικά, ὅσα ἔχει ώς σπουδαῖα ḥ παρούσα ιστορική συγκυρία νά προσφέρει στόν ἄνθρωπο, μοιάζουν μέ τά φτηνοπράγματα γιά τά όποια ἔχασαν κάποιοι ἐντυπωσιασμένοι πλοῦτο ἀμύθητο, προκαλώντας ζημιά καί στούς έαυτούς tous καί στούς ἐπιγόνους tous. "Αν κάποιος τά ἔξετάσει στήν προοπτική τῆς αἰώνιότητας, ὅπότε τό κεῖθος τοῦ τάφου εἶναι τό ὄριο tous καί τό μυστήριο τοῦ θανάτου τό πρίσμα μέσα ἀπό τό όποιο ξεκαθαρίζουν καταστάσεις καί ἀποκτοῦν τήν πραγματική tous ἀξία, τότε εὔκολα τόσα πολλά καί τόσο «σπουδαῖα», ἄνετα προσδιορίζονται ώς ἀσήμαντα, περιττά, βαρίδια στή ζωή.

'Από τήν ἄλλη, ἔχουμε τό παράδειγμα τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, τῶν ὄντων ἀνθρώπων, τῶν Ἀγίων, οι ὅποιοι μέσα ἀπό τόν τρόπο τῆς ζωῆς tous ἀποδεικνύονται «οἱ μηδέν ἔχοντες καί τά πάντα κατέχοντες», αύτοί πού κατ' ἄνθρωπο φαίνονται νά θυσιάζουν ḥ νά «κάνουν» πολλά γιά νά κερδίσουν τελικά τά πάντα. Αύτοί πού σέ κάθε περίπτωση πραγματικά ζοῦν καί χαίρονται τή ζωή. Αύτούς πού κι ἀν ἀκόμη κάποιοι ἄνθρωποι τούς ξενοῦν, τούς θυμάται ὁ Θεός γιατί τούς ζεῖ στήν αἰώνιότητά του, τήν ἵδια στιγμή πού οι «διάσημοι» κατά κόσμον καταντοῦν ἀσημοί στό διπνεκές.

'Ο Σταυρός τοῦ Χριστοῦ προβάλλεται ἀκόμη στούς ναούς μας ώς ζυγός δι-

18 Σεπτεμβρίου 2016: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.

Εύμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αι.).

* Ήχος: δ'- Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34-38, θ' 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 25 Σεπτεμβρίου, Α' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β' Κορ. α' 21 - β' 4 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε' 1-11.

καιοσύνης πιά, ἐπάνω στὸν ὄποιον μποροῦμε νά ζυγίζουμε τίς ἐπιδιώξεις, τά ὄνειρα, καὶ τίς ἀποφάσεις μας. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἀξιακό σύστημα πού δείχνει στὴν αἰωνιότητα, εἶναι τὸ ἀσφαλέστερο κριτήριο γιά νά μή χαραμίσουμε τή ζωή μας στὸ κυνήγι τῆς ματαιότητας, ὑπηρετώντας σκοπιμότητες ἐπαχθεῖς καὶ πρόσκαιρες. Δέν ύπάρχει ἀντιστάθμισμα στὴν ἀπώλεια τοῦ αἰώνιου Θεοῦ. Ἡ πορεία μας πρός Αὐτόν εἶναι ἡ πλέον ἀσφαλής καὶ ὠφέλιμη ἀπόφαση, στὴν ὄποια ὁφείλουν νά ύποτάσσονται οἱ ὄποιες ἀπλήες ἐπιδιώξεις στὴν ζωή αὐτή.

Ἄρχιμ. Ι. Ν.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τὸ κίνητρο τῆς δημιουργίας καὶ λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

■ Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες : Στὸ πρώτο καὶ στὸ δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας· καὶ στὸ Ἐπιμορφωτικό ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἅμεση σχέση μὲ τὴν Κατηχητική Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) β. στὸ ἀλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στὶν ιστοσελίδα τοῦ Ὀργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στὶν ἐνότητα ποιοί εἴμαστε –Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὀρθοδόξου Μαρτυρίας, στὶν ὄποια περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖς φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr